

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, $\frac{1}{4}$ an 5 cor., $\frac{1}{2}$ an 10 cor., 1 an 20 cor.

Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, $\frac{1}{4}$ an 7 cor., $\frac{1}{2}$ an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătinindu-se înainte.

TRIBUNA

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 14 bani, a doua-ora 12 bani
a treia-ora 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăcei Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografiei”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cisnădiei, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weiss & Bortolotti.

Abonament lunar

pentru

Noemvrie st. vechiu

invită

Administrația ziarului „TRIBUNA”.

Corniareva.

(*) Tristele evenimente dela Corniareva ne impun unele reflexiuni, cari credem că nu sînt lipsite de actualitate, mai ales în granița de odinioară a Bănatului, care — durere — a ajuns dela moartea generalului Doda încoace în o stare de tot deplorabilă.

Tocmai casul dela Corniareva ne arată ce nenorocire aduce asupra poporului noul sistem de politică al frunzișilor grănițrești, tocmai acest cas ne ilustrează decadența politică care a cuprins atât de rapid întreaga graniță.

Să recapitulăm puțin evenimentele. Intreaga indignare a populațiunii, care în cele din urmă a degenerat până în așa zisa „revoltă” derivă din chestiunea măsurărilor impuse de comitat pentru arîndarea sau vînzarea locului de pășune (»islaz», cum se zice în partea locului).

Chestiunea acestor »islazuri» este o chestiune controversată, de care nu s'au ocupat frunzișii chemați până în ultimul moment, și chiar nici atunci nu au intervenit cum se recădea, căci chiar și în ultimul moment se putea evita nenorocirea.

De când s'a desființat granița până acum, deși treceau acele »islazuri» de proprietate comunală, nu s'au arîndat nici-odată și nu s'a ridicat nici o taxă pentru pășune, încât poporul a fost pe deplin în drept a presupune, că aceste locuri de pășune sînt proprietatea lui înalienabilă, primită dela împărat pentru totdeauna.

Știm, cătă vreme esista confiniul militar era acolo totul împărătesc. Grănițerul, cu nevastă și copii, cu cățel și purcel, cu casă și pămînt, se considera de »împărătesc» și deși nimic nu era al lui personal, totuși se folosea de toate; așa era organizarea apucată din pînă.

Toate locurile de pășune stăteau la dispozițiunea grănițerilor, ear' după sistarea confiniului militar tot așa a rămas, deși »islazurile» au trecut în proprietatea comunei și nu a particularilor, precum trebuia să treacă după analogia celorlalte comune, cari nu erau grănițrești. Comuna a lăsat în libera folosință a economilor islazurile și nici nu se putea aștepta ca consiliul comunal, compus din frunzișii comunei, să stabilească pentru sine taxa de folosință a pășunii, când din moși-părinți au avut drept liber asupra islazurilor lor.

Ce n'a făcut comuna a făcut comitatul, și într'un chip de tot păgubitor. A dat măsurarea islazurilor unui consistoriu, care ridică o taxă întîrît mai mare pentru măsurare, decât cea-ace ar fi solvit comuna, dacă se îngrija înșai de măsurare, cum trebuia să fie. De aici apoi neînțelegerile, nemulțumirile, cari au crescut până la revoltă și au adus această pacoste pe comună, din care nici în 30 de ani nu se mai reculege.

Până trăia și era în putere generalul Doda, erau grănițerii organizați și toți ca un om constituiau o falangă puternică întru apărarea intereselor lor de avere și naționale. Era o conducere conștientă și erau bărbați cu demnitate.

Succesorii lui Doda au schimbat politica, anunțînd drept principiu a trăi bine cu cei dela putere și a asigura în chipul acesta interesele grănițrești. Au obținut însă un singur rezultat: demoralizarea grănițerilor.

Mai înainte se alegeau reprezentanți în congregațiunea comitatensă grănițeri pari unul ca unul stăteau pe partea frun-

zișilor lor, astăzi se aleg toți funcționarii străini și dacă ici-colea se alege un grănițer și vine la congregațiune, se simte mîndru că poate fi cu domni și votează ca pe strună cu guvernul. Ear' conducătorii chemați ai grănițerilor nici nu se mai încercă pe la congregațiile comitatense.

Astfel apoi se nu se mire, dacă comitatul spriginit de puterile grănițerilor și ale aleșilor grănițerilor decide lucruri de tot păgubitoare intereselor grănițrești. Astfel apoi se nu se mire, dacă granița cea falnică de odinioară a devenit astăzi obiectul celor mai frivole gheșeftării. Eată unde au adus domni din Caransebeș lucrurile prin ententa cordială cu stăpînitorii.

Căt de mare este decadența în fosta graniță ne ilustrează casul părintelui Brinzeiu, care a fost deținut pe nedreptul opt zile și contra căruia decurge și de prezent cercetarea criminală.

Dacă se deținea între astfel de condiții preotul vre-unei alte confesiuni, sau chiar șachterul jidan — se întrepunea cu toată energia forul superior, ca să apere prestigiul pozițiunii celui deținut. Dacă era un preot catolic, chiar și Papa dela Roma intervenia prin nuntul seu.

Ce a făcut însă consistorul și episcopul din Caransebeș?! Au tăcut mulc, deși toate se petreceau înaintea ochilor sei și erau în măsură să știe ce nedreptate mare se face preotului din Corniareva.

Nu a avut nici episcopul, în jurul căruia și astăzi se mai bate din o parte oare-care toba reclamei »marelui naționalist», nici consistorul n'a avut curajul să intervină în afacerea preotului nevinovat întemnițat și să protesteze contra injuriei aduse unui servitor al altarului.

Nu au avut curajul, căci numai au nici o energie, toate le-a spălat ententa cordială, înfrățirea cu stăpînirea. Până aici au ajuns bieții grănițeri. Nu mai au scut nici în frunzișii lor, nici în autoritățile comunității de avere, nici în autoritățile bisericeii lor. Sînt dați pradă străinilor, pradă demoralizării, cultivate din toate părțile drept principiu.

Astfel nu se salvează nici poporul, nici averea lui. Astfel numai la un singur sfîrșit pot ajunge bieții grănițeri: la nimicirea totală!

Aceasta e morala casului din Corniareva!

Oare se nu mai existe nici o scăpare?!

Sibiu, 9 Nov. n.

Căile ferate bosniace. Conferința ministerială, finută Marți la Budapesta, care după-cum se scrie, a durat dela orele 3 până la 9 seara, a avut rezultat favorabil. Guvernele ferilor dualiste au ajuns la înțelegere perfectă cu privire la clădirea liniilor ferate în Bosnia și Herțegovina. Și arume, înțelegerea s'a făcut așa: Să se clădească întîiu linia ferată pe care o reclamă interesele monarhiei din punct de vedere strategic, și încă căt de curînd. După terminarea liniei acesteia să se clădească alte două linii paralele, cari să lege atît Austria căt și Ungaria în mod direct cu Marea-Adriatică. Dat fiind că înainte de a se începe conferința, Monarhul a primit în audiență, pe rînd, pe ministrul comun de externe, contele Goluchowski, apoi pe ambii miniștri-presidenți Széll și Dr. Körber: e de presupus, că înțelegerea aceasta s'a făcut cu consentimentul sau chiar la intervenția Monarhului. Așadar în loc de una, — trei linii ferate! Săracă țeară!

Cele trei episcopii. Comisiunea financiară a dieței maghiare a luat în desbatere, Marți, bugetul ministrului de culte și instrucțiune publică, cu care ocaziune deputatul Pulszky și-a exprimat îngrijorarea, că Românii din congrua-

de stat vreau să-și înființeze trei episcopii nouă gr-or. Ministrul Wlassics i-a răspuns, că congrua nu se poate în-trebuința pentru alte scopuri decăt nu mai pentru întregirea salariilor preoțești; și dacă în privința aceasta i-se face arătare din partea ori-cărui preot, face el, ministrul, imediat ordine. Despre înființarea episcopiiilor nouă nu are nici o cunoștință oficială. Atăta poate spune însă, că fără încuviințarea preainaltă a Monarhului nu se vor pute crea; ear' guvernul, înainte de a face Monarhului propunere în privința aceasta, va căuta să stabilească izvoarele din cari s'ar pute susține aceste nouă episcopii.

Croații — kossuthiști! În adunarea de Duminică a partidului așa numit „de drept public” al Croaților, s'a luat hotărîrea, să se pretindă ca declarația moștenitorului de tron Francisc Ferdinand, făcută din incidentul pășirii sale la căsătoria morganatică, să fie prezentată spre înarticolare în lege și dieței croate. Dacă se va face lucrul acesta, Croații aparținători partidului sus numit, vor manifesta față de proiectul de lege aceeași atitudine pe care o au astăzi kossuthiștii în dieța maghiară. Uite, uite! Croații trec la — kossuthiști!

Căsătoria moștenitorului continuă a forma obiect de discuție în dieța maghiară. În ședința de Mercuri au vorbit pe larg Károly și Thaly Kálmán, amîndoi contra înarticolării în lege a declarației de renunțare, făcută și subscrisă de moștenitorul de tron; ear' în ședința de ieri, Joi, deputatul Rakovszky a făcut imputare guvernului și partidului guvernamental, pentru-că peste tot au adus chestia cu căsătoria morganatică în fața parlamentului. Constată că proiectul de lege e păgubitor pentru țeară. Îi răspunde Pulszky, combătîndu-l punct de punct. Discuția continuă.

Procesele pentru Iancu.

Campania revoltătoare a proceselor în chestiunea Iancu își reia cursul — întrerupt până acum, evident, din cauza... pregătirilor strasnice cari se fac de cătră guvern totdeauna cu asemenea ocazii solemne pentru maghiarism și pentru patria imaginară a acestei pestilențe politice.

Se știe că drept compensație pentru bancrotul dat de faimosul proces dela Baia-de-Criș în fața tribunalului de apelație din Deva, procurorul unguresc de acolo s'a grăbit să oferească molochului șovinist un nou proces intentat imediat și în aceeași cauză dlor I. Scurtu și G. Novacovici pentru pretinsul delict al agitației ce-ar fi servit contra națiunii maghiare prin discursurile rostite la mormîntul marelui Iancu.

În cauza aceasta amîndoi acușaii au fost ascultați zilele trecute de cătră judecătorul de instrucție din Deva, cărui i-au declarat că nu recunosc în atitudinea lor dela Tebea nici aparența vre-unui delict și că răspund pentru fiecare cuvînt al discursurilor.

La Cluj, de altă parte, procuratura mai mult ungurească decăt regească dă înainte cu „aranjarea” proceselor-sərbări pentru șovinisti lacomi după orgii servite în con-

tul justiției și în paguba demnității puterii de stat.

Acum câteva zile, și poliția din Cluj s'a oferit să înlesnească decorul acestor procese de urgie și de orgie ungurească: încercînd să aresteze preventiv pe dl Ioan Scurtu, care are alte două procese la Cluj pentru Iancu.

Pretestele poliției în scopul de-a îndeplini arestarea proiectată erau, că dl Scurtu ar fi agitator de profesie, n'ar avea locuință stabilă și nici ocupație (fiindcă e eliminat dela universitate!) și pe deasupra ar mai fi și... membru al unei societăți secrete. Abia protestarea energică a dlui Scurtu față cu obraznica șicană — a răpit poliției gloria unei nouă bravuri „patriotice”.

Tot probe tari că și sub guvernul Széll organele puterii de stat cunosc bine... legea, dreptul și dreptatea!

DELA BRAȘOV.

La demisiunea directorului Onițiu.

— 8 Noemvrie 1900.

(L.r.) Astăzi nu mai e secret, că demisiunea directorului Onițiu este un protest viu contra »exclusivismului trocărăesc», pe care-l vedem astăzi manifestându-se pe toate terenele vieții noastre școlare și bisericești. Este doar' cunoscut, că un cap al prepotenților a declarat, că școalele din Brașov sînt numai o pedecă a dezvoltării »trocariilor» și atitudinea comitetului dela biserica Sf. Nicolae și a Eforiei școlare, luate de acesta în arîndă, ne probează inderat, că oligarhii nostri au acceptat acest axiom drept principiu conducător în toate faptele lor. Mai trist este că consistorul nu și-a luat osteneala să studieze stările din Brașov și astfel în necunoștință de cauză a aprobat »noua direcție» din Scheiu. Contra acestei direcțiuni a protestat directorul Onițiu și demisiunea sa va da de sigur mult de gîndit consistorului din Sibiu, care prea ușor a luat lucrul la început. Protestul directorului a cîștigat un deosebit aplomb prin votul unanimității corpului profesoral, care aproabă atitudinea directorului în chestiunea de litigiu. Consecvențele acestui vot ar fi, că consistorul să saneze acum starea de lucruri, făcînd ceea-ce nu a făcut cînd numai directorul Onițiu singur a căutat ajutor la consistor. Zic, că aceste ar fi consecvențele firești, căci după votul unanimității profesorelor nu se poate presupune despre nici un profesor, că va primi a fi succesorul dlui Onițiu, cătă vreme nu se sanează actuala stare de lucruri. Șefii Eforiei încă lucrează acum din răspuneri să împedecă această consecvență firească, căutînd deoparte un proselit, care să primească necondiționat funcția de director, ear' de altă parte umblă să intimideze corpul profesoral cu amenințări »trocărăști». Se știe, că situația materială a profesorilor din Brașov nu este cea mai splendidă și de ani de zile cere corpul profesoral ameliorarea salariilor. Eforia a admis aceasta în principiu încă ani trecuți, a declarat însă că nu poate ameliora dotațiunile până-ce nu se regulează afacerea rentei cu guvernul român și maghiar. Pentru casul regulării favorabile a chestiunii rentei li-s'a pus în vedere profesorilor un adaos de scumpete pentru ani trecuți și o ameliorare a dotațiunii pentru viitor. Ei bine, reata s'a regulat și încasat pe toți ani trecuți, dar' profesorii nu au văzut nici un »ban de scumpete» și au perdut și nădejdea unei ameliorări. Cu chestiunea salariilor cred oligarhii trocărăști să țină în șac corpul profesoral și ca intimidarea să fie și mai cu aplomb, a scăpat dl president al Eforiei vorba, că: »prea ne-am pripit cu fondul de pensiune, căci n'avem bani». Cu alte cuvinte amenință corpul profesoral, că vor șterge fondul de pensiune, alcătuit ani trecuți după o cerșire de 12 ani. Tendința e vîdită. Sarcastic zimbesc profesorii la refrenul »nu-s bani», știu însă prea bine că actuala Eforie este capabilă la toate și se nu ne mirăm dacă unul sau altul

încovoiat sub miseria materială se dă plainic atotputernicilor dela Eforie. Să nu ne mirăm! Eată morala, care pornește din acest corp administrativ școlar. Eată starea de lucruri sancționată inconștii de consistor. Avă-va acum consistorul curajul să taie în carne vie?! Nu vreau să fiu Toma, deși tare înclin spre aceasta și zic: vom vedé.

Alegere de president in America.

Alaltăieri, în 6 l. c. a fost alegerea electorilor în Statele-Unite din America-nordică, cari apoi au să aleagă în Decemvrie pe noul president.

Statele-Unite își aleg tot la căte 4 ani presidentul. Deodată cu presidentul se alege și un vicepresident, care are să substituie pe president, cînd acesta ar muri, ar abziece, sau ar fi împedecat în exercitarea funcției sale.

Alegerea se face așa, că se aleg întîiu electorii, în aceeași zi în toate 45 statele, cari constituie Uniunea. Numărul electorilor este egal cu cel al senatorilor și deputaților, de prezent 447; senatorii și deputații nu pot fi electori.

Acum 4 ani lupta electorală s'a dat între Bryan și Mac Kinley, fiind ales acesta din urmă. Acum tot acești doi sînt candidații la presidenție; ceialtați candidați nu vin în combinație serioasă. Mac Kinley e candidatul republicanilor, Bryan al democraților. Acum 4 ani lupta se dădea sub firma valutei. Bryan era pentru valuta de argint, Mac Kinley pentru cea de aur. Azi tot aceleași principii le are fiecare din cei doi candidați încât pentru valută, dar luptele electorale mai au și alt motor. Sub Mac Kinley Uniunea a intrat în șirul statelor cuceritoare; a bătut pe Spanioli și a cuprins dela ei mai multe posesii și voește a subjugă acum și pe Filipineni. Noua devisă este deci, că oare să rămână Statele-Unite pe mai departe democratice, cum au fost înainte de Mac Kinley, sau se desvoalte în direcție imperialistică, răzîmîndu-se pe militarism, ca statele europene? Mac Kinley, pe lângă valuta de aur, e aderentul direcției imperialiste și e spriginit cu deosebire de cei bogați, de bancari etc. Bryan e democrațul, care rîsturnînd pe Mac Kinley, voește a rîsturna direcția imperialistică-militară. El e prietenul poporului, ocrotitorul muncitorilor, reprezentantul muncii cinste și solide, care eschide năsuințele de »streber».

În vederea alegerii electorilor agitațiile electorale decurg de mai mult timp. Alegătorii celor două partide se folosesc de toate mijloacele, iertate și neiertate, pentru a-și asigura fiecare majoritatea. Chiar și cei doi candidați la presidenție au luat parte la agitație. Bryan d. e. ținea zilnic mai multe discursuri și presida adunări de ale partizanilor sei, îndemnîndu-i la luptă.

Aderenții lui Mac Kinley au făcut pe strade scene sgomotoase, cu stindarde și musică etc.

Ziua de 6 l. c. fixată pentru alegerea electorilor, cari au să decidă între cei doi candidați, a aflat pe cetățenii Statelor-Unite în o vie mișcare și plină agitație.

Despre rezultatul alegerilor, la cari s'au întîmplat încăierări sîngeroase, căzînd jertfă mai multe vieți omenești, se depeșează următoarele:

Londra, 7 Nov. n.

Depeșele din New-York anunță, că la alegerile de electori a învins Mac Kinley și astfel re alegerea lui de president e asigurată.

New-York, 7 Nov. n.

Conform rapoartelor mai nouă Mac Kinley a eșit învingător în 29 de state, Bryan în 16. Acest rezultat înseamnă pentru Mac Kinley 305, pentru Bryan 142 de voturi.

New-York, 7 Nov. n.

Conform raportului oficios Mac Kinley are 292, Bryan 155 de electori. Mac Kinley va avé deci cu 40 de voturi mai multe, ca la 1896.

Dela societatea „Petrui Maior“.

Budapesta, 5 Nov.

Sâmbătă seara s'a ținut prima ședință după constituirea societății „Petrui Maior“. Membrii societății s'au prezentat în mod demn la ședință. Comitetul societății, în frunte cu președintele, deja de pe acum ne aduce dovezile cele mai sigure a unei munci serioase, pentru ridicarea și înflorirea societății. Cu cea mai mare mulțumire sufletească vedem în fruntea comitetului pe dl Victor Păcală, care, după-cum a accentuat în discursul său program, e condus de nobilul principiu de-a ridica societatea pe un piedestal mare și demn de onoarea unui corp academic. Membrii din comitet, vechi și noi, deopotrivă ne dovedesc un zel, care ne îndreptățește la cele mai bune speranțe. Deja constituirea comisiei literare e foarte norocită. Văzând ca președinte al comisiei literare pe dl Enescu, un om serios, doritor de muncă, ne însuflă încredere.

O idee măreață a adus înaintea societății comisia literară, pentru care îi sîntem mulțumitori. Anume e vorba de *edarea unui Almanach subîntar al societății „Petrui Maior“*. Se știe anume, că acum se împlinesc 35 ani, dela întemeierea societății. Această amintire doarește societatea să o sîrbeze în mod demn de toți Români.

Cu prilejul acesta trebuie să ne afirmăm, trebuie să arătăm, ce a produs societatea în decurs de 35 ani și ce e în stare să producă.

Singurul fapt al iubirii, — care în anul acesta o să fie de sigur realitat, — va fi un merit însemnat pentru conducătorii actuali ai societății. Toți ne alăturăm cu drag la planul lor de muncă. Sînt, nu-i vorbă, elemente turburătoare și acum, dar cumpătul și bunul simț al societății, o să-i aducă și pe aceia la calea cea bună, dacă peste tot sînt capacitabili.

Grațind comisiunii literare, și exprimându-mi cea mai deplină încredere în conducătorii actuali ai societății, pentru bogatul program ce ne-au prezentat, le doresc cel mai splendid succes, și-mi exprim speranța, că nu se va afla nimeni în societate, care să deneghe concursul sau la reușita nobililor intențiuni exprimate în acel program.

Și acum ceva de altă ordine.

Unii din onorații membri ai societății, mi-au explicat rău raportul meu trecut, atribuindu-i intențiuni vătămătoare. Departe de mine de a persifla pe cineva și a-l atinge în onoare. Că o parte din membrii din comitet și comisia literară, sînt noi, ceea-ce m'a putut face să-mi fac rezervele, — e fapt; dar cunoscându-i acum mai deaproape, nu le pot contesta dorul de muncă și silința de a produce, ceea-ce de multe-ori întregeste capacitatea. Numai intențiune bună și consecvență în promisiuni și fapte.

O eroare s'a strecurat în raportul meu. Anume mi-am fost exprimat regretul, că pe dl Ciura nu-l pot felicita în comisia literară. Dl Ciura însă, după-cum ulterior am fost informat, a fost solicitat să intre în comisia literară, dar' a refuzat.

Delamara.

Convocare.

Reuniunea învățătorilor gr.-cat. din despartimentul Reghinului aparținător arhiepiscopiei gr.-cat. din Alba-Iulia și Făgăraș, în înțelesul ș-lui 21 din statute își va ține adunarea sa generală de toamnă la 24 Noemvrie, în comuna Bresa, la carea onorații domni preoți ca directori școlastici, domnii membri fondatori, ordinari și ajutători, precum și toți cei-ce se interesează de cauza învățământului elementar sînt cu toată onoarea invitați.

PROGRAM:

1. Ascultarea serviciului divin la 8 ore împreună cu parastas pentru odihna răposatului colegă Alexandru Lenard, fost cândva învățător în Chierul-superior.
2. Emiterea comisiunilor.
3. Ascultarea prelegerii practice: „Oaia“ cu elevii din despartimentul al III-lea, de Teodor Dicu, învățător local.
4. Deschiderea ședinței.
5. Citirea protocolului luat în adunarea generală de primăvară.
6. Citirea disertațiilor: „Desvoltarea simțului de iubire la prunci“ de Gregoriu Bucur, învățător în Felfău și „Economia rațională la popor“, de Nicolau Dunca, învățător în Orșova.
7. Raportul oficialilor Reuniunii.
8. Critica prelegerii practice, la care va lua parte ori-și-care membru ordinar.
9. Constatarea membrilor prezenți, înscrierea de membri noi și încasarea taxelor.
10. Alegerea disertațiilor pentru adunarea generală de primăvară.
11. Alegerea alor 4 membri, cari vor critica disertațiile de sub punct 6, și despre cari vor raporta în adunarea de primăvară.
12. Președintele raportează despre adunarea generală ținută la Blaj, în 18 și 19 Septemvrie a. c.
13. Alegerea noilor oficiali pe 1900—1901.
14. Defigerea locului și timpului adunării generale de primăvară.
15. Alegerea alor 2 membri pentru verificarea potocului.
16. Eventuale propuneri.
17. Închiderea ședinței.

Reghin, la 4 Noemvrie 1900.
Georgiu Maior, președinte. Michail Pascu, notar.

Cronica zilei.

Sibiia, 9 Nov. n. 1900.

Memento. 10 Noemvrie: Ad. de toamnă a „Reuniunii învățătorilor gr.-cat. din arhiepiscopia de Alba-Iulia și Făgăraș“, despart. Biei, în localul școlii rom. gr.-cat. din Pădăre.

17 Noemvrie: Adunarea de toamnă a „Reuniunii învățătorilor români gr.-cat. de Alba-Iulia și Făgăraș“, despartimentul Alba-Iulia, în școala rom. din Galdea-superioară.

Demisiunea direct. Onițiu. Aflăm, că senatul școlar, al arhiepiscopiei gr.-or. române s'a ocupat în ședința de ieri, Jot, cu demisiunea dlui director dela gimnaziul din Brașov, Virgil Onițiu, și a deciz respingerea demisiunii.

Hymen, Dl Augustin Marcu și d-soara Eufemia Barbu își vor celebra cununia în 18 Noemvrie st. n. 1900, în biserica gr.-cat. din Roșia-montană.

Necrolog. Subscriși cu inima înfrântă de durere anunță tuturor rudeniilor, amicilor și cunoscuților încetarea din viață a preaiubitului lor George Gaspar, preot gr.-or. român și asesor consistorial, care după un morb îndelungat, provăzută cu sfintele taine, și-a dat blândul suflet în mâinile Creatorului, Marți, în 24 Octomvrie (6 Noemvrie) 1900, la orele 10 din noapte, în al 67-lea an al vieții și al 43-lea an al feroiciei sale căsătorii, servind în comuna Crișiova 42 de ani la altarul Domnului. În mormântarea i-s'a făcut în 26 Octomvrie (8 Noemvrie) 1900, la orele 1 d. a. în comuna Iabanița. Fie-i somnul lin și memoria binecuvântată! Elena Gaspar născ. Dorca, ca soție; Constanța Tatuca n. Gaspar, ca fiică; George Tatuca, ca ginere; Nicolae Birescu și soția Ecaterina, Vasile Cornia și soția Iuliana, ca cununați; Sofia Gaspar, ca noră de nepot; Traian, Cornelia, Octavia și Nastasia Gaspar, Corniolan, Vasile și Dr. Alex. Birescu, Liviu, Pompeiu, Lazar, Areta, Iuliu și Rosalia, ca nepoți.

Litere dimisionale. Senatul bisericesc al arhiepiscopiei gr.-or. române a decis în ședința ultimă să se dea protopresbiterului, fost al tractului Sibiia, dlui Simeon Popescu, acum profesor în București, *literele dimisionale*.

Magnatul și hamalii. Un magnat ungar, cine știu din ce pricină a pămuit zilele trecute pe un hamal dela gara din Timișoara. Hamalul pămuit se înțelege că nu și-a mai pus serviciile la dispoziția magnatului. Când era să plece trenul magnatul a strigat pe un alt hamal, să-i urce pachetele. Ori-cât a strigat însă, nici un hamal nu s'a apropiat, cu toate-că vre-o 20 se plimbau pe peron — fără nici un lucru. În cele din urmă magnatul ca să nu scape trenul a luat singur și și-a urcat pachetele. La plecarea trenului, când magnatul nostru roșu de mînie și oboselă se uita pe fereastra cupeului de clasa primă, hamalii au erupt în un ris grozav. Își răbunau colegul pămuit...

Dela „Reuniunea sodalilor români din Sibiia“. La fondul pentru acuirea unei case cu hală de vânzare pe seama „Reuniunii sodalilor români din Sibiia“ au mai contribuit cu câte 20 bani următorii: învățătorii: George Păcurar, (Tilișca), Ieronim Mărdan, (Gura-riului), Tereție Popovici, (Tilișca), Alex Popa, (Poplaca), Sim. Borjan, (Sîlmnic), Nicol. Căndea, (Sura-mare), Augustin Herman, (Vale), Ioan Brătulescu, (Boița), Ioan Vițelar, (Poplaca), Ieronim Nemes, (Cristian), Ioan Hanzu, (Cacova), Ioan Dobrotă, (Sibiia), Aleman Galea, Coman Hambășan, Șerban Cioran, Moise Frățilă, Teofil Căliman, (toți din Rășinari), Simeon Grădinar, notar în Săcădate, Eugenia Grădinar născ. Marinescu, Eleonora Grădinar și Emilian Grădinar.

Furtul din Belgrad. Mihail Ilies, cassarul dela banca națională sîrbească din Belgrad a defraudat suma de 163.700 franci și apoi a fugit în Ungaria. Poliția din Belgrad a deținut mai multe persoane, cari formau societatea lui Ilies. Se știe, că Ilies a lăsat în urma lui și enorme datorii cambiale, cari însă sînt acoperite cu averea de vre-o 300 mii franci ce a lăsat-o în urmă.

După-cum se vede din începutul scrierii lui Ieremia, scriitorii iudaici arătau și timpul când au scris:

„S'au întemplat în anul al treizecilea în luna a patra, la cinci a lunii, în ciasul ce eram între robiți, aproape de riul Chebar, că s'au deschis cerul și am văzut vedeniile dela Dumnezeu. Și veni cuvântul lui Iehova către Ezechiel profetul, fiul lui Buzi...“

Așa își începe Ezechiel cartea sa arătând anul, luna, ziua și chiar ciasul când a început să scrie.

Aceste începuturi nu se pot deslipi de text, fiindcă ele sînt versuri ale textului, și sînt însemnate cu verset 1, 2, 3 etc. Rar se întemplă ca începutul — în care autorul își spune numele — să fie un singur vers, care s'ar pute deslipi de text. Acest lucru l'a făcut pretutindeni David în psalmi, Solomon în scrierile sale, și rar câte un profet (d. e. Obadia).

Dintre evangeliști Mateiu, Marcu și Ioan au urmat obiceiul Grecilor: și-au spus numele și lucrarea, și apoi au continuat textul, absolut fără nici o legătură cu numele autorului. Luca urmează obiceiul Iudeilor, poate aici o fi cauza că el scrie evangelia în chip de epistolă către Teofil.

Pavel însă urmează obiceiul greco-roman: Își spune numele și cine e, și urmează scrisoarea. El are une-ori o frasă stereotipă cu care începe: „Pavel, șerbul lui Dumnezeu, chemat a fi apostolul lui Isus Christos prin voia lui Dumnezeu și prin...“, după acest și prin urmează un nume de bărbat vrednic creștin ca: și prin fratele Sosten, prin fratele Timotei etc. Dar' totdeauna scrie la sfîrșitul epistolei prin cine s'a trimis epistola, și mai iscălește odată.

Noi preoți. În catedrala metropolitană din Blaj, au fost chirotoniți ieri de preoți, următorii domni teologi absoluiți: Ioan Fodor, profesor gimnasial în Blaj, Alexandru Moldovan, fiitor paroh în Blajel, Nicolae Racovișan, Valeriu Maior și Eugen Balint.

La mormântul lui Candrea. Din Gratz ni-se scriu următoarele: Tinerimea universitară și academică din Gratz în ziua morților la Nemți, a cercetat mormântul regretatului George Candrea, și în semn de adăncă pietate au depus 2 cununii din flori naturale.

Aprinzînd luminări, s'a rostit un „Tatăl nostru“, pentru sufletul regretatului, și apoi cu toții s'arîntat *modesta cruce de lemn*, au plecat, ducînd în pieptul lor acele simțămînte sincere românești, pe cari acest scump mormânt le deșteaptă în inima unei tinerimi ce veghiază.

Reuniunea rom. de cînt. și musică. din Recita-montană. aranjează Sâmbătă, la 24 Noemvrie n., în localitățile „Casinei române“ o producțiune teatrală-musicală cu următorul program: I. „Pictorul fără voce“, comedie într'un act de Anton Pop. Persoanele: Mădărescu, pictor: Ioan Băiaș; Porfir, ucenicul lui: Iosif Velcean; Haralamb Spărios, angajat: Mihail Moise; Mărioara, cameristă: Maria Adam; Ruja, bucătăreasă: Maria Bernau; Un polițaiu: II. a) „Răsunet dela Crișana“, de I. Vidu, cor mixt; b) „Foale verde“, „Angheleșca“, de T. Popoviciu, cor mixt; c) „Stăncuța“, de G. Musicescu, cor mixt; d) „Fii ai României“, de G. Musicescu, cor mixt. După producțiune dans. Musica: A. Drugă. Începutul la 8 ore seara. Prețul de intrare: Locul I. pentru nemembri, de persoană 70 cr., pentru membri 60 cr., locul II. pentru nemembri 50 cr., pentru membri 40 cr., loc de stat pentru nemembri 30 cr., pentru membri 20 cr. Oferte și suprasolviri se primesc cu mulțumită și se cuitează publice.

Poparației monarchiei Austro-Ungariei, după ultimul raport al oficiului statistic, este de 42,895.000 suflete. Din aceste se vin pe Austria 24,580.000 și 18,315.000 pe Ungaria și Transilvania. După naționalitate: Germani sînt 10,960.000, dintre cari în Austria sînt 8,850.000; Cehi, Moravi și Slovaci 7,777.000 (din cari 5,720.000 în Austria, ear' restul de 2,056.000 în Ungaria); Maghiari sînt 7,508.000, din cari 8000 în Austria; 4,879.000 Croați și Sîrbi (dintre cari 4,200.000 în Ungaria); Poloni 3,900.000; Ruteni 3,668.000 (dintre cari 1,279.000 în Austria); Români 2,940.000 (socoalea prea e rău voitorea Românilor) dintre cari 2,728.000 în Ungaria și Transilvania, ear' restul de 212.000 în Bucovina; Sloveni 1,325.000 (dintre cari 1,230.000 în Austria) și în fine Italiani sînt 729.000, dintre cari 708.000 în Austria. În întreaga monarchie austro-ungară trăiesc 1,920.000 Evrei, dintre cari 1,176.000 în Austria, ear' restul de 724.000 în Ungaria.

Societatea de lectură „Petrui Maior“ ne aduce la cunoștință constituirea sa, ce s'a îndeplinit în prima ședință generală ordinară, ținută Sâmbătă, în 28 Octomvrie a. c. n. Și anume: **Comitetul.** Președinte: Victor Păcală, teol. abs. și stud. phil.; vicepreședinte: Virgil V. Moisil, stud. med.; secretar: George C. Lăbontiu, stud. jur.; cassar: Stefan Borcan, stud. jur.; controlor: Victor Mandea, stud. tehnic; notari: Ilie Minea, stud. phil. și Constantin Moga, stud. jur.; bibliotecar: George Noagheu, student phil.; vicebibliotecar: George

Lupsa, stud. tehnic; econom: Antoniu Bălăciu, stud. jur.

Comisia literară. Președinte: Iosif Enescu, teol. abs. și stud. phil.; referent: Dionisie Stoica, student phil.; membri: Silviu Christea, stud. techn., Ilie Grosșan, stud. jur., Ilie Minea, stud. phil., Radu Prigru, ped. abs. și stud. phil., Emil Țișca, stud. acad. orient.

Comisia supraveghetare. Stefan Bărbuceanu, stud. med., Gavril Lungu, stud. techn., Vasile Maxim, stud. techn.

Lucruri urite. Aflăm, cu destrăbădere de rău, că în comuna Fofeldea, pretura Noerichiuului se petrec lucruri regretabile, și anume eată ce ni-se scrie: Cu alegerea de învățător în acest an a lui Alexe Manuilă, din această comună, poporul s'a împărțit în două tabere vrășmașe, cari amenință una pe alta în modul cel mai urit.

Partida cea mai numeroasă și mai puternică, în fruntea căreia stă preotul Ioan Bonea, ca director al școlii confesionale gr.-or. de acolo, cu notarul Toma Ienciu, cu primarul Petru Roman Manoilă, Toma Maniu, cărcmar distins în sat, împreună cu comitetul bisericesc și alți notabili, nu voesc cu nici un chip să aibă de învățător pe Alexe Manuilă, care, susțin ei, că este incapabil de a învăța pe copii, nici cîntări și nici carte, neștiind măcar a scrie și celi singur el și că s'e-i poate păcatul cine i'a dat autorizația de a se face învățător, că a colindat toate satele de prin-jeur, dar' mai mult ca un n'a stat nicăiri, nefăcînd nici un progres. Alegerea lui s'a făcut sub președința dlui administrator protopopesc din Noerichiu N. Moldovan, când majoritatea alegătorilor s'a retras dela vot, spunîndu-li-se, că alegere nu va fi, sub motiv, că concurenții nu îndeplinesc cerințele din concursul publicat. Atunci partidul dlui Alexe Manuilă, neamurile și alți câțiva ademeniți prin beuturi au silit ca să se facă alegerea și astfel a isbutit nepotitul învățător Alexe Manuilă, care, cu tot protestul făcut la Vener. consistor arhiepiscopesc, totuși a fost confirmat și încă definitiv. Confirmarea i'a venit de o lună, dar' noul învățător zice-se că nu vrea să dea prin școală nici prin biserica cu școlarii, ba dela un timp încoace, chiar nici vechiul învățător Ioan Popa, cunnat cu Alexe Manuilă, care asemenea n'ar merita să fie învățător nici măcar la Găinari, un cătun vecin cu 15—20 de școlarii, necum la astă comună mare românească, crezîndu-se stăpîni pe situație și desprețind pe locuitorii și școlarii, nu voesc a-și face datoria pentru care sînt atât de bine salariați.

S'a făcut acum de curînd un protest la consistor contra noului învățător Alexe Manuilă și se cere cu insistență anularea alegerii lui. Vom vedea, ce se va face, dar' nu s'ar cuveni, ca cei-ce pretind ceva drept, s'alerge numai decăt la amenințarea, că de nu li-se va face pe voie, ei vor cere școală de stat în locul celei confesionale. Aceasta este ceva prea mult din partea preotului, notarului, comitetului bisericesc și altor notabili de acolo.

Știm, că notarul ocupă cele mai bune și mai igienice camere din școală și că școlarii, floarea tinerimii, sînt înghesuți în niște camere umede și fără lumină, pentru care, inspectorul școlar în anul trecut a pretins dela comună, ca să facă o altă școală corespunzătoare, sau să dea pe notar afară, că altfel li-se va închide școala.

Știm asemenea că s'a luat decisiunea, ca să se clădească o nouă școală întru toate corespunzătoare. Sperăm și chiar am pretinde, ca Vener. consistor să dea un învățător pe deplin calificat

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Iscăliturile autorilor.

Când scrie un Domnitor către alt Domnitor, în chip oficial, sau către supușii sei, el își spune numele totdeauna dela început și de obicei are o frasă anumită, neschimbătoare. Regele român de es. introduce decretule și legile — căci sînt privite ca niște scrisori către unul, sau către toți supușii sei — cu frasa aceasta: „Noi Carol I., prin grația lui Dumnezeu și voința națională Rege al României, (urăm) la toți (cei) de față și (cei) viitori sănătate“, și apoi urmează textul. Tot așa fac și autoritățile cari vorbesc în numele Domnitorului sau ale obștei.

Particularii însă, când scriu, fie particularilor, fie autorităților, își pun totdeauna numele la sfîrșitul scrisorii, de ori-ce natură ar fi scrisoarea. Obiceiul e general la toate popoarele moderne ale Europei. Dar' e obiceiul nou. Grecii și Romanii își spuneau numele dela început, în scrisoare, cam așa: „Atilius scrie lui Caius, dorindu-i multă sănătate și încunostințându-l că...“ și urma textul, sau „Atilius dorește ca această scrisoare pe care o trimite lui Caius, să-l găsească în pace și în sănătate...“ Și e cu mult mai firesc așa, cu mult mai poetic, să începi cu ceea-ce e mai scump omului, decăt cum facem noi care începem cu scuse că supărăm pe acel cui îi scriem ori cu alte banalități săutate. Și astăzi oamenii mai de rînd

au o frasă tipică în scrisorile lor, cam așa: „Dragă mamă, eu sînt sănătos și doresc ca scrisoarea mea să te afle și pe d-ta sănătoasă.“

Scrierile, literare ori științifice, au tot aceeași soartă, ca și scrisorile — fiindcă ele sînt, la urma urmei, scrisori către public. Noi, astăzi ne punem numele ori la începutul scrierii, ori la sfîrșit. La început, ni-l punem ori înainte ori după titlul scrierii: „Vasile Alexandri. Dan căpitan de plaiu“ sau „Dan căpitan de plaiu, de Vasile Alexandri“. Acest obicei e cel mai vechiu și mai practic. Mai ales scriitorii greci și romani aveau obiceiul să arete dela început cine sînt și ce subiect tratează. Așa ziceau: „Aristotele din Stagira. Despre cer“, și apoi urma scrierea.

La Iudei era tot același obicei, dar' pe când Romanul și Grecul își arată numele și titlul cărții, ori a scrierii, deosebit și din capul locului, fără a face vre-o legătură logică între numele seu și textul scrierii, Iudeii își amestecau numele în text. Așa, ei începeau scrierea:

„Fost-au după moartea lui Moisi, șerbul lui Iehova, că a vorbit Iehova către Iosua, fiul lui Nun, șerbul lui Moisi, zicînd:...“ și apoi urma scrierea.

Toți prorocii își încep scrierile lor așa:

„Vedenia lui Isaia fiul lui Amos pe care a văzut-o despre Iuda și despre Ierusalim în zilele lui Uzia...“

„Cuvintele lui Ieremia, fiul lui Hilchia, unul dintre preoții cari erau în Anatot în pămîntul lui Veniamin, cătră care veni cuvîntul lui Iehova în zilele lui Iosie fiul lui Amon regele lui Iuda, în anul al treisprezecelea al domniei lui...“

Cu totul altfel e obiceiul popoarelor asiatice: a Chinezilor, Persilor, Arabilor, a Turcilor. Scriitorii acestor popoare nu și spun la început numele, ci la sfîrșit, dar' ea și Iudeii totdeauna în text. De multe-ori e foarte ridicol felul acesta de a arăta pe autor. Ca exemplu, un scriitor persan ar încheia astfel cîntecul gîntei latine:

Ea va răspunde sus și tare:
O Doamne n' lume cât am stat
În ochii ei plini de-admirare
Pe tine te-am reprezentat, —
Căci astfel vei vestește vouă
Alexandri, care-a cîntat.

Sau: Deșteaptă-te Române:

Murim mai bine 'n luptă cu glorie deplină
Decăt să fim sclavi earăși pe vechiu-ne pămînt,
Și eu sînt, Mureșanu, acel care-vu cînt.

La popoarele din Europa, astăzi, numele scriitorului se arată ori la începutul scrierii (vorbind numai de scrierile de prin reviste și ziare) ori la sfîrșit, fără să aibă vre-o legătură cu textul.

Punerea numelui în capul ori în coada scrierii are și o poveste. Anume în Anglia, ducii și lorzii când scriau prin reviste cereau să li-se pună numele în fruntea articolului ca să se deosebească de alți muritori de rînd, cari trebuiau să și subscrie numele la sfîrșitul articolului. Aceasta a fost începutul. O vanitate a boierilor. Astfel după locul numelui, la sfîrșit ori la începutul articolului, se putea distinge dela început care scriitor era de familie nobilă și care era burghez. Dar' fiindcă mai toate articolele bune erau iscălite la sfîrșit, ear' cele proaste la început — căci nobilii nu prea se distingeau în ce pri-

vește talentul — lumea a început să și bată joc de această deosebire de iscălire, și așa s'au amestecat lucrurile.

De altfel punerea numelui la sfîrșitul scrierii mai are și altă poveste care va fi vecință nouă. Se întemplă multe caraghioșlucuri cu numele autorului, când frasa din urmă se poate lega oarecumva de numele iscălit, mai ales când vin în ajutor și greșelile de tipar în ce privește interpunctia.

Îmi aduc aminte de când eram student, că profesorul nostru de românește ne cerea să cetim și numele autorului, când cetiam vre-o poezie — ca să ne deprindă a fi băgători de seamă la autori, că de obicei, lumea cetește o novelă, o poezie și nici nu gîndește să știe cine a scris-o. Sînt oameni, cari cetece ani de-arîndul scrieri de ale unui autor iscălit, și când le pomenesc de numele autorului, ei își spun, spre mai marea ta mirare, că în viața lor n'au auzit de el!

Și așa cetînd cu profesorul nostru poezii, ne-au rămas proverbiale câteva nume de autori, d. e. „Pe calea mîntuirii ducea pe Israel Grigore Alexandrescu“. Așa se termina poezia *Trecutul*, La mînăstirea dealului; și frasa ne-a rămas de pomină, fiindcă avînd să învățăm poezia pe din afară, nici unul n'am știut-o la lecție afară de un coleg evreu, căruia însuși profesorul i'a adresat ca laudă acest vers.

Poezia *Ruinele Tergoviștei* se termină: „Ear' la vederea voastră se simte înspăimîntat Vasile Cărlăv“. De numele lui Alexandri legasem ultimul vers din Garda Serailui: „Pe palida lui frunte depus-o sîrutare Vasile-Alexandri“. Dar' știu două exemple mai cu haz, pe care le-am cetit.

pentru această comună mare românească, care dispune de o bancă, cu frumos viitor, și se nu permită, ca în fiecare an, în destrăbucul școlarilor, să se schimbe câte un slab învățător, cum se practică în această comună și în cele mai multe, de zeci de ani, ceea ce este în dauna morală și materială atât a școlarilor cât și a locuitorilor, cari plătesc pe învățător.

Moștenitorul de tron — în Torontal. Se telegrafează că moștenitorul de tron a sosit Sâmbătă în Panciova, de unde va merge la *Eclia română*. Timp de vre-o două săptămâni va rămâne Arhiducele *Francisc Ferdinand* ca se iee parte la vânătoarea de lupi și vulpi ce se aranjează în onoarea distinsului oaspe.

Medic — femeie. Sâmbăta trecută s'a promovat la universitatea din *Budapesta* prima femeie ca doctor în medicină. În Ungaria există deja de câțiva ani o femeie ca medic, și anume contesa *Vilma Hugonay* mărit. Wartha — dar contesa n'a luat doctoratul în Budapesta. Prima care a luat doctoratul în țară este d-soara *Sarolta Steinberger* din Tisza-Ujlak. Noul doctor este abia de 25 ani.

Școala din Certege. Din Certege ni-se scriu următoarele: Dați-mi voe a vă descrie un lucru plăcut și adevărat românesc ce am văzut Duminecă, în 15 Octombrie v. 1900 în comuna *Certege* din Munții Apuseni, unde credințioșii de ambele confesiuni greco-orientali și gr-catolici împreună cu păstori lor se aflau adunați într'un loc înălțând rugăciuni către Dumnezeu, și anume în edificiul școlar nou edificat în comun; eată buna înțelegere ce face și cât de înălțător e a vedea frații, după cum se cântă: »Ce e mai frumos decât a locui frații împreună.

În comuna Certege sunt 243 de case cu 1240 suflete împărțite în greco-orientali și greco-catolici, formând majoritatea greco-orientali, cari au susținut școala lor cu necăzuri și neajunsuri. Însă gr-cat au susținut școala de vre-o 3 ani, ocupând postul de învățător prețul; în lunie 1899 ung și în comuna inspectorul reg. ung. și vizitând școala le-au declarat necorespunzătoare și a amenințat, că dispune facerea unei școli comunitale sau de stat, ce văzând preoții *Constantin Cothigal* și *Josif Arșean* au început a face cele necesare ca să se alieze cu școala, prin ce să scape poporul de necăzurile ce urmează cu facerea de școală comunală. Apoi după planul și preliminarul aprobat erau 6740 coroane, însă reprezentându-se nime ca întreprinzător, prețul *Constantin Cothigal* a luat asupra sa edificarea cu 5800 coroane, cu condițiune să se solvească suma în 4 ani fără interese.

În ziua amintită la început s'a predat și colaudat în prezența d-lui protopresbiter *Romul Furdul* și a poporului de ambele confesiuni noul edificiu școlar edificat conform planului, ajustat cu cele necesare de cari puțin se află în munți, constător din 1 sală de învățământ pentru 80 copii, două odăi pentru învățător, culină, cameră, culină de vară, pivniță și lemnie toate îngrădite cu pân de scândură cu stâlpi de stejar cari s'au prețuit în 6600 coroane, așa încât în 16 Octombrie v. a. c. s'a și început învățământul.

Gr. Alexandrescu publicase fabula *Cotoiul călugărit*. Din greșală, culegătorul-tipograf, în loc de punct a pus două puncte la sfârșitul fabulei. Eliade Rădulescu cetește fabula și întreabă odată pe Alexandrescu, cu care era certat pe atunci: »Isălești fabula asta?« — »De ce? O iscălesc, se înțelege.« — »Și mai ales versurile din urmă?« — »Da, da. Le iscălesc!« — »Și eu cu amândouă mâinile, răspunde Eliade, arătându-i tipăritura.

Versurile erau:

Cotoiul călugărit
Este omul ipocrit:

Gr. Alexandrescu.

Ear' Eliade tocmai ipocrisia i-o imputa lui Alexandrescu.

Mai ridicol e cazul lui *George Asachi*. El publicase fabula sa »Asinul și furii«, și s'a potrivit că după ultimul vers nu se pusese punct. Un prieten al lui Asachi, într'o adunare de cunoscuți, face gluma și cetește cu glas tare fabula lui Asachi, legând ultimul vers de numele iscalit sub el. Sfârșitul poeziei e:

Dar' pe când dinșii se ceartă
Neștiind cum să-l împartă
Vine-al treilea tâlhar
Și le fură pe măgar

George Asachi.

Foiletoanele gazetelor sunt mai ales un vecinic izvor de caraghiosilcuri. Foarte des vezi câte un foileton sfârșindu-se: »Atunci contele se ridică grav și zise: *Va urma.*«

G. Coșbuc.

mântul în noul edificiu. Faptele conducătorilor se laudă de sine. *Moful.*

Cele mai mari primejdii pot proveni întrebându-se perii de dinți rele. Nu putem deci recomanda destul de urgent parfumeria specială Meltzer ca fabricatele ei în adevăr escelente.

CONCURS.

Nr. 578—1900. Dela »Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român« conform concluderilor nr. 236 din 25 Octombrie a. c., cu începutul anului școlar 1900—1901 este de conferit:

Un stipendiu de 200 coroane pe an din fundațiunea »I. Roman«, destinat pentru studenții de gimnasiu ori școale reale.

Cererile pentru acest stipendiu se se înaintează comitetului central al »Asociațiunii« în Sibiu (strada Morii nr. 8) până la 20 Noembrie a. c., provăzute cu următoarele documente:

- atestat de botez;
 - testimoniu școlar pe anul 1900/1;
 - atestat de paupertate.
- Cererile intrate după termen nu se vor considera.

Din ședința comitetului central al »Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român«, ținută în Sibiu, la 25 Octombrie 1900.

Dr. I. Pușcariu,

vicepreșed.

Dr. Beu,

secr. II.

PARTEA LITERARĂ.

Dr. Petru Barbu.

— Răspuns la »Darea de seamă«.

Spicuire.

(Urmare).

Să vedem acum, încât are dl Dr. Barbu măcar aparența de a-și pierde cumpătul:

Simeon Stefan calvinizat?

Relativ la cele zise de mine cu privire la metropolitul *Simeon Stefan*, după ce mă face diletant și năimil, dl Dr. Barbu, citând earăși după chipul d-sale numai o parte din argumentațiunea mea, pare-că anume spre a putea esclama: »Așa vorbește ortodoxul profesor de istorie! Halal de elevii, cari îl ascultă!« — după ce o face aceasta ne pune în vedere câteva din condițiile, sub cari *Simeon Stefan* a primit confirmarea principiară, alături cu câteva din condițiile, sub cari *Moga* a primit căma bisericeii. Apoi încheie cu satisfacțiune: »Acum las pe cetitori să conchidă singuri dacă *Simeon Stefan* s'a calvinizat ori nu, și dacă V. Moga se poate asemăna în privința credinței sale cu *Simeon* al d-lui *Simeon Popescu*«.

Aș pute să-l las și eu să conchidă. Fiindcă însă eu nu am pentru dl Dr. Barbu, și nici n'am dreptul să am atăta dispreț, cât are d-sale pentru mine, ca să-l încredințez chiar și pe d-sale de greșala, în care a căzut, voui lungi și eu vorba aici.

Dl Dr. susține despre *Simeon Stefan* că a fost prieten Calvinilor. Alt motiv pentru această afirmațiune nu poate avea decât în fapt, că el, *Simeon Stefan*, a fost recomandat principelui spre aprobare de către *superintendentul calvinesc Stefan Gelei*. Dar', dl Dr. Barbu trebuie să știe, că fără recomandarea *superintendentului calvinesc* nu se făcea confirmarea alegerii. Dacă d-sale n'ar ști cumva, poate să se încredințeze din fapt, că și *Sava Brancovici* a fost recomandat spre confirmare de către *superintendentul calvin*, acum *George Csulai*. Și cum recomandarea lui *Csulai* nu poate implica prietenia lui *Sava Brancovici* cu Calvinii, tot asemenea nici recomandarea lui *Gelei* nu implică prietenia lui *Simeon Stefan*. Una la mână!

Dacă pretinsa calvinizare ar fi avut loc, și nu primirea numai pro forma, de ochii lumii oficiale, a condițiilor de confirmare, ar fi trebuit să urmeze, fără doar și poate, următoarele evenimente:

a) *exarchatul din București*, eventual *patriarhatul* l-ar fi excomunicat, cum în cas analog, dar' mult mai puțin grav, a excomunicat pe *Atanasie*. Aceasta însă nu s'a întâmplat, semn că și la București și la patriarhie se știa că condițiile de confirmare rămân pe hârtie, în practică nu se pun; se știa că Metropolitul rămâne ortodox, apărător al turmei sale, chiar și sub aparența unor concesii heterodoxe, impuse de forța împrejurărilor;

b) cum, cu ocaziunea apostasiei lui *Atanasie*, care ori-cum s'ar lua, abia se

poate asemăna cu trecerea la calvinism, s'a produs o puternică reacțiune între credințioșii români din Ardeal, așa, ba cu atât mai virtos trebuia să se producă o puternică și zdrobitoare reacțiune, dacă *Simeon Stefan* ar fi trecut la calvinism. Și fiindcă nici o reacțiune nu s'a produs: e semn că nici apostasie n'a fost;

c) în timp de 8 ani de zile, cât a păstrat Metropolitul *Simeon Stefan*, dacă sentimentul religios și aderența la biserică străbună ar fi fost ajuns în așa decadență, încât să nu facă nici o mișcare din cauză apostasiei capului bisericesc: întreg poporul ar fi trebuit să treacă la calvinism, urmând pe Metropolit. Poporul însă a rămas în legea lui, sub conducerea Metropolitului lui, ca dovadă nouă, că condițiile din diploma lui Rákotzi, erau privite numai ca literă moartă.

Dar' mai este și un alt argument: *Sava Brancovici* a fost și el, precum cu drept cuvânt susține *Barbii*, în Părți alese I pag. 141, numit pe lângă condițiile, sub cari fusese numit *Simeon Stefan*. Se poate zice, că s'a calvinizat *Sava Brancovici*? Dacă despre *Sava Brancovici* nu se poate zice că s'a calvinizat, nici despre *Simeon Stefan* nu se poate zice.

Aceste sunt momentele, cari m'au îndemnat să afirm în »Darea de seamă«, că: »A deduce că *Simeon Stefan* a trecut la Calvinii, din pricină că el a primit condițiile grele, în cari a luat căma bisericeii... este a nu înțelege timpul în care acei »viteji între mucenici« au condus corabia bisericeii și a neamului«.

Cred că acum mă va înțelege și dl Dr. Barbu.

Dar' credința în oameni de multe ori ne înșală. Dl Dr., după firea d-sale, nu va admite argumentele mele: d-sale îi trebuie o autoritate, care să-i impună, căci d-sale ne-a spus că nu face de capul d-sale, ci condus de alții. Să-i servim, dar', și cu două autorități.

1. Metropolitul *Șaguna*, în Istoria bisericească tom. II. p. 103, 104 zice: »Metropolitul *Stefan* între astfel de împrejurări de tot apăsătoare a păstrat turma lui *Christos*, pentru care »și-a pus sufletul... Astfel tăcându-se Metropolitul *Stefan* nemuritor pentru noi, prin năpăstuirea sa de opt ani, adevărat dela 1643 până la 1651, când apoi sufletul său amărit l'a predat lui D-zeu... Putea vorbi *Șaguna* în așa termeni calzi și elogiși despre un apostat?

2. P. S. episcop al Caransebeșului *Nicolae Popea*, în opera sa *Vechea Metropoli*, Sibiu, 1870, pag. 77, zice despre *Simeon Stefan*: »Acest Metropolit, care a păstrat biserica lui *Christos* între împrejurări foarte grele, ce se poate vedea între alte chiar din diploma lui de întărire, unde din partea principelui G. Rákotzi I. i-se impuseră condițiunile cele mai deosebite, — își înmulți meritele sale pentru posteritate și prin traducerea testamentului nou în limba românească și tipărirea lui în Belgrad, în anul 1648«.

Când P. S. Episcop *Popea* zice: »și înmulți meritele pentru posteritate«, după judecata cea mai elementară, el, *Simeon Stefan* avea merite. Să fi fost aceste că a trecut la calvinism?

Preasfințitul *Popea* are cuvântul.

Din cele cercetate în acest paragraf se vede că nu chestiunea lui *Simeon Stefan* a putut esapera pe dl Dr. Barbu până la gradul de paroxim, în care-l vedem; căci cele aduse de noi, d-sale, ca Dr. în teologie, trebuie să-i fi fost cunoscute. A explodat necăzul d-sale aici, fiindcă nu putea găsi o ocaziune mai potrivită spre a-și vărta focul, provenit din altă cauză mai simțită. Am văzut-o, și o vom mai vedea: este că l'am atins la pungă!

(Va urma).

POSTA REDACȚIUNII.

Dlul T. I. T. Meseria de care întrebi e bine lăptă prin Sibiu.

Teatru orașenesc în Sibiu.

Direcțiunea: Leo Bauer.

Sâmbătă, 10 Noembrie n. 1900.

DIE TOCHTER DES ERASMUS.

Dramă în 4 acte, de Ernst de Wildenbruch.

Începutul la 7 ore seara.

Bibliografie.

Flamarion în românește.

Camil Flamarion, celebrul scriitor francez, care și-a pus frumoasa țință vieții sale să popularizeze știința astronomică, este cunoscut la toate popoarele culte. Nu este limbă, în care scrierile sale de astronomie să nu fie traduse — dacă nu toate, apoi unele din ele — și să nu fie cu drag cetite. Flamarion te introduce în frumsețelile sistemului solar cu lumile-i numeroase și te familiarizează cu știința astronomiei fără să observi, că la adevărat el face știință și încă una dintre cele mai abstracte științe, — așa fermecător e metodel lui de a predă. Îți povestește de minunile cerești, de stele, de planete, de pământ, de câte toate și într'aceasta te trezești numai, că ai intrat în probleme grele, de cari de bunăvoie mulți nu se apucă, pându-li-se prea grele, prea obositoare și poate chiar necuprinse cu mintea lor. Stiul narativ, ușor și plăcut din scrierile lui Flamarion, te face însă să îndrăgești aceste probleme, să cauți a pătrunde în esența lor, și astfel fără să observi îți dai de-a gata cunoștințe elementare din astronomie împreună cu dorul de a ști tot mai mult, de a cunoaște tot mai temeinic tainele minunate ale universului.

În aceasta stă meritul lui Flamarion și de aceea sunt așa de cu drag cetite scrierile lui. Dintre scrierile lui au fost traduse până acum în limba română »Urania« și »Sfârșitul lumii«, ear' zilele trecute dl B. Marian a făcut accesibil publicului român scrierea, »Ce-i cerul?«, una dintre cele mai frumoase și mai instructive scrieri ale astronomului francez.

Pe 232 pag. 8° în cartea »Ce-i cerul?« ni-se vorbește — așa cum Flamarion știe vorbi — despre cer, astronomie ca știința universului, pământul și mișcările lui și urmările acestora: ziua, noaptea, anul, calendarul; aparatele optice și observatoriile, sistemul lumii, soarele, luna și eclipsele ei, planetele, cometele, zodiile etc., dându-ne o lectură și plăcută și instructivă. Dl B. Marian a făcut un bun lucru prin traducerea acestei cărți și asemenea bun și folosiitor lucru vor face toți cari »și-o vor procura și o vor ceti. Cartea, pe lângă conținutul științific în cele de mai sus, cuprinde portretul și biografia autorului și numeroase figuri în text. A apărut în editura librăriei David I. Benvenisti (Craiova, strada Justiției 28) și costă 1 leu și 50 bani.

Tablouri românești.

La administrația »Tribunei« se află de vânzare următoarele tablouri, cari fac podoaba ori-cărei case românești:

Portretul metropolitului Andrei baron de Șaguna . . . cor. —40	
Portretul metropolitului Sterea Șulufiu	—40
Portretul d-lui Dr. Ioan Rațiu, în mai mic cor. —30, în mai mare	—40
Portretul d-lui Dr. V. Lucaci	—40
Portretul profesorului Gregoriu Silași	—30
Portretul Il. Sale d-lui Dr. D. Radu, episcopul Lugojului	—30
Prefectul Avram Iancu în fruntea oștirii	—40
Catedrala din Blaj	—60
Conferența națională dela 1894	3.—
Românii la Debrețin	—60

»Țiganiada« sau »Alexandria ai țigănească«, o preafumoasă povestire în 12 cântări și vre-o 5000 de stichuri, scrisă acum o sută de ani, de preacunoscutul *Ioan Budai Deleanu*, ear' acum din nou scoasă și pe înțeles întocmită de V. O. — Editura librăriei Ciurcu în Brașov. Prețul 45 cr.

»Ilustratele Iancu« Au apărut, nu una, ci două deodată. Prima ne înfățișează într'un splendid peisaj cîmătoș din Tebea.

Pe aceasta se mai cetese și niște versuri potrivite din *Sion*:

Mii de mii de ani de-or trece
De amar și de nevoi,
N'or pute ca să inee
Suvenirile din noi.

A doua ilustrată ne reprezintă »Goronul lui Horia« Sub el se vede o mulțime de oameni, pe lângă cari apare în toată mărimea sa giganticul arbore secular.

Amândouă ilustratele sunt lucrate cu fineță adevărat artistică.

De aici încolo deci se folosim numai ilustrate românești, și între ele mai ales »ilustratele Iancu«, din cari vor mai urma o serie întreagă.

A eșit de sub tipar în editura librăriei Sococ & Comp.: Documentele românești din arhivele Bistriței, partea I, de N. Iorga.

Prețul 4 lei.

„Lupta pentru drept“.

— Voci de presă. —

»Dreptatea«.

„Trebuie să fim bucurioși când ni-se dă în materie de literatură juridică o traducere de valoare, din toate punctele de privire.

„Lupta pentru drept“ e creațiunea aceluia geniu juridic Dr. Rudolf de Ihering, care e poate cea mai strălucită și cea mai originală ilustrațiune a literaturii juridice contemporane.

Traducerea dlui Păcățianu însă e mult superioară traducerilor anterioare și ca stil și ca aprofundare serioasă a originalului, având pe lângă asta avantajul de a ne prezenta penultima ediție a originalului nemțesc, ediție apărută cu un an înaintea morții lui Ihering, care a supus-o unor modificări, cari înlocuiesc stilul științific greoiu în întâia ediție cu un stil mai ușor, accesibil și celor ne-specialiști în materie de drept.

Călețorile patriarhului *Macarie de Antiochia în țările române* (1653—1658), teză pentru licență în istorie, de *Emilia Cioran*. București, stabilimentul grafic I. V. Sococ.

„Insula morții“ novelă de R. Voos, tradusă de Andrei Bărsănuș, profesor în Brașov. Prețul 50 bani.

Sosiți în Sibiu.

La 7 Noembrie n. 1900.

Hotel »Imperatul Romanilor«: Dr. Coman, profesor din București; Auner, privat din Mediaș; Sommer cu familia, locotenent din Alba-Iulia; Schaeffer din Solingen, Konec din Dobrița, Friedmann, Mannheit, Glück, Kalmar, Müller, Diamant, din Budapesta, Fuchs, Hafner, Panegh, Löwi, din Viena, comercianți.

Hotel »Neurhrer«: D-na Wolf, actoriță din Viena; Dr. Varga, avocat din Sileștie; Rosenberg din Budapesta, Oncean din Făgăraș, comercianți.

Hotel »Mellzer«: Hertoga cu soția din Daia-săsească, Maximilian cu soția din Brașov, preoți; Lobonțiu, econom din Alba-Iulia; Kloss, hotelier din Brașov; Onigor, neguțtor din Blaj; Hanzu, locotenent din Sileștie.

Hotel »Habermann«: Spekhardt, mecanic din Meschede; Reiber cu soția, grădinar art. din Gönningen.

Cursul pieței din Sibiu.

Din 9 Nov. n. 1900.

Hârtie-moneti română	Cump. 18.90	vând. 19.—
Lăre turcești	—	—
Imperiali (15 R. aur)	—	—
Ruble rusești	2.51	2.56
Galbeni	11.85	11.42
Napoleon-d'ori	19.24	19.30
100 Marco germane	117.50	117.80
Livre sterling	24.—	24.23

Bursa de Budapesta.

Din 7 Nov. n. 1900.

Renta de aur ung. 4%	94.50
„ „ 4%	90.20
„ „ val. cor. 6%	90.70
Împrumutul căilor ferate ung.	97.50
Bonuri rurale ung.	98.—
„ „ croate-slavone	92.50
Obligațiunile desp. regalilor	98.95
Losuri pentru regularea Tisel și Seghedin	135.50
Renta de hârtie austriacă	97.35
„ de argint austriacă	97.75
„ de aur austriacă	96.85
Losuri austriace din 1890	181.50
Acțiunile băncii austro-ungare	1700.—
„ „ de credit ung.	648.—
„ „ de credit austr.	650.50
Scrieri fonciare ale institutului de credit și economii »Albina«	102.—
Galbeni imperiați	11.41
Napoleon-d'ori	19.20
Mărci 100 imp. germane	117.75
London 10 Livre sterlingi	240.80

Bursa de Viena.

Din 7 Nov. n. 1900.

Renta de aur 4%	114.50
Renta ung. v. c. 4%	90.05
Împrumutul căilor ferate ung.	98.20
Bonuri rurale ung.	98.65
„ „ croate-slavone	92.50
Renta de hârtie austriacă	97.10
„ „ argint austriacă	97.10
„ „ aur austriacă	114.40
Losuri austriace din 1890	181.75
Acțiunile băncii austro-ungare	1692.—
„ „ de credit ung.	652.—
„ „ de credit austr.	654.50

Bursa de București.

Din 24 Oct. v.

5% Renta perpetuă	4% Fonc. rur.
5% „ am. 1891 58 1/4	5% „ urb. Buc. 80
5% „ „ 1892 89	5% „ Iași 74
5% „ „ 1898 89	Banca Naț.
4% „ „ 1894 75 1/4	„ Agricolă
4% „ „ 1899 75 1/4	„ României
4% „ „ 90.94 76	de scont
4% „ „ 1896 77 1/4	Dac. Rom.
4% „ „ 1898 77 1/4	Națională
Convertite țarele	„ Patria
5% Obl. c. B. 1898	Canstrucții
5% „ „ 1890	Bazalt artificial
5% „ „ 1895	Tramv. nou
5% „ „ 90 1/4	Baia centrală

Pentru redacție și editură responsabil: Andrei B. Proprietar: Pentru »Tipografia«, societate acțiuni: Iosif Marschall.

„Métasä-Henneberg“

„HENNEBERG-SEIDE“

„Mercur“,

cassă de bancă și de schimb, societate pe acții,
BUDAPESTA,
numai în dep. VI., Váci-utca nr. 37
(în casele proprii).

La prima tragere a

VII. loterie ung. de clase

ce se va ține în 15 și 16 Noembrie

se recomandă iubii și favorabili

NUMERI MARI

între 70.000 și 99.000, cari ne stau la dispoziție.

Losuri întregi (1/1) 12 coroane.

„ de jumătate (1/2) 6 „

„ de un pătrar (1/4) 3 „

„ de un octav (1/8) 1.50 „

[362] 8—

Avis! Expediție liberă de porto a losurilor înalte și a sumei câștigate. Comandele cu rambursă costă porto dublu, de aceea e bine să fie înconjurate. Să se comande prin asociație postală.

258—1900
vögreh. szám.

[876] 1—1

Arverési hirdetés.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhíré teszi, hogy a Szerdahelyi kir. járásbíró-ság 1900. évi 3469 számú végzése következtében Dr. Leményi L. ügyvéd által képviselt „Mielut“, pójánai takarékpénztár javára ad Papp Ilie és társai ellen 720 kor. — fil. s jár erejéig 1900 évi augusztus hó 3-án fogantatott kielégítési végrehajtás után le foglalt és 1320 kor. — fillre becsült következő ingóságok, u. m. 2 ló, 3 bivaltehén, egy hinta, és 10 szekér széna, nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a Szerdahelyi kir. járásbíró-ság 1900-ik évi V. 91/2. számú végzése folytán 720 kor. — fil. tökékövetelés ennek 1899. évi június hó 4 napjától járó 6% kamatai, összesen 78 kor. 24 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig Nagy-ludosan végrehajtást szenvedett lakásán leendő eszközölésére 1900. évi november hó 29. napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igénynek, szükség esetén becsárón alul is el fog-nak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglalták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX t.-cz. 102. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szerdahelyen, 1900. évi Október hó 17. napján.

Reichel,

kir. bírósági végrehajtó.

Concurs.

Pentru ocuparea provisoră a postului de învățator în clasa I. la școala confesională gr.-cat. din Zagra (comitatul Bistrița-Năsăud), dotat cu un salariu anual de 600 coroane, 30 cor. rețut de cuartir și 16 cor. diurne pentru adunări, cari se solvesc anticipative din fond — prin aceasta se descrie concurs cu termenul de 30 Noembrie a. e. Condițiunile: să aibă calificațiunea recerută; vor fi însă preferiți cei-ce posed limba maghiară și în vorbire, au IV. cl. gimn. și au cunoștință de note. [875] 2—2

Doritorii de a ocupa acest post se-și trimită suplicile instruite după lege la presiul acestui senat școl. până la 28 l. c.

Din ședința senatului școl. conf. gr.-cat.

Ioan Zinveliu, Clement Drăgan,

președinte.

secretar.

Cui îi trebuie mulți bani?

lunar până la 1000 coroane se pot câștiga cinstit și fără nici un risc. A se adresa sub M. S. la: Annoncen-Bureau E. Kri-stoffik Zürich III.

[110] 31—50

„Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu.

Se află de vânzare:

HOMO SUM.

ROMAN

DE GEORGE EBERS.

Prețul 2 cor. sau 2 lei 50 bani.

Comandă se pot face la

Librăria W. Krafft.

Chestiunea

Română

în Roma.

Conferența

domnului

Roberto Fava.

Prețul numai 40 bani.

Se află de vânzare la:

Librăria W. Krafft.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall,

— Veritabilă numai procurată direct! —

neagră, albă și colorată, dela 45 cr. până la 14 fl. 65 cr. per metru — pentru haine și bluse! — Tuturor se trimite acasă franco și scutită de vamă. Mustre cu reîntoarcerea poștei. [3] 48—50

G. Henneberg, fabrică de mătăsa în Zürich,
(liferant de curte ces. și reg.).

În București a apărut

un roman de mare senzație

„Giuseppe Garibaldi“.

Prețul unui număr 10 bani (12 filieri).

La acest roman sunt după condițiunile din nr. 1 următoarele premii:

a) 2 Ciasornice de aur	m) Mai multe ace imitațiune
b) 10 „ „ argint	n) „ „ cărți, tablouri și romane etc.
c) 20 losuri J6-Sziv (din care fiecare los are 2 trageri pe an și poate câștiga 40.000 lei)	o) 1 bilet pentru ducere și întoarcere cl. II. accelerat dela București la următoarele stațiuni:
d) 1 mașină de cusut	Paris Iași Brăila
e) 10 inele de aur	Viena Craiova Botoșani
f) Mai multe revolve și arme	Brașov Galați T-Severin
g) Mai multe inele cu briliante imitațiune	Pitești Bărlad Piatra N.
h) „ „ lanțuri de dame lungi: „	Focșani Călărași Constanța
i) „ „ „ „ cavaleri „	Buzău Roman
j) „ „ brățări „	
k) „ „ părechi cercei „	
l) „ „ broșe „	

Dață sunt mai mulți abonați de cum crede editorul, obiectele și biletele de liberă călătorie se vor spori.

Romanul Garibaldi

se află de vânzare la toți librării, chioscarii și vînzătorii de ziare și la editorul

Ig. Hertz în București.

[372] 1—3

Cereți nr. 1 gratis!

Numai cele mai bune

perii de dinți, de păr, de haine și de mustațe ale firmei

I. C. Kalb în Hanau (Germania)

sunt de valoare neprețuită. Asortiment bogat cu prețuri solide.

Urgent se recomandă

schimbarea gratis a tuturor perilor de dinți, cumpărate dela mine și avînd scăderi de fabricațiune.

[188] 1—8

Prima și unica prăvălie specială în Ardeal:

Parfumeria Meltzer,

str. Cîrnădiei, (palatul comandai de corp)

în Sibiu.

Gustav Meltzer,

fabrică de săpun și lumini str. Gușteriții

în Sibiu.

Din editura „Tipografiei“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Padureanca. Novellă de Ioan Slavici, 12 coale tip, broș., elegant. Un exemplar 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 bani.
4. Pipăruș Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 80 bani.
7. Tein legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.
8. Colăcișul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Vicu. Un exemplar 16 bani.
9. Fica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 16 bani.
12. Înderșniul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 16 bani.
13. Răstăm de mamă. Legendă populară din gîrul Născușului. De George Coșbuc. Un exemplar 12 bani.
14. Băntea de Bojona Născuș, tradusă din limba boacă de prof. Dr. Urban Jarkik. Un exemplar cu 80 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 10 bani.
16. Din bătrani. Ghiduri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.
17. Pe pământul Tărcului de George Coșbuc. Un exemplar 16 bani.
18. Caldărușă cu trei piciorușe. Poveste franceză de Eleonora Tănăsescu, după A. Gevrey. Un exemplar 16 bani.
19. Cumpăna. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
20. Un petitor înderșnic. Novellă de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 8 bani.
21. Prietenul meu Văntură-Teară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
22. Scăpărtoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
23. Fata Craiului din cetin. De George Coșbuc. Un exemplar 8 bani.
24. Strigoaica. Din fantasmile lui Nicolae Gogo. Un exemplar 40 bani.
25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. Un exemplar 12 bani.
27. Vedetă. Din fantasmile lui Nicolae Gogo. Un exemplar 40 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 20 bani.
29. Scărețul. Comedie de Molière. Un exemplar 30 bani.
30. Lumea prostilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 10 bani.
31. Născuș-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 24 bani.
32. Dina-împărată și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 16 bani.
34. Spine de aur. Culese de dascălul Ioan F. Lazăr. Un exemplar 20 bani.
35. Un idil în Rogeni. Novellă de Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
36. Baba Iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 16 bani.
37. Prințesa „aracată“. Poveste în versuri de P. Dănu. Un exemplar 30 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 20 bani.
40. O partidă în pătru. De Antonia Ghislen. Un exemplar 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoara Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 40 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 30 bani.
43. Mica Fădăță. De George Sănd. Un exemplar 60 bani.
44. Rusalia păcurarului. Poveste de Nicolae Trîmbițanu. Un exemplar 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandre Faredi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 40 bani.
46. Clara Milici. Novellă de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hedeș. Un exemplar 30 bani.
47. O enă de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 16 bani.
48. Poesii populare „Căntece bătrânești“. Din culegerile lui I. Pop Reteganul. Un exemplar 20 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de esemplare, cu deosebire librărilor și peste tot vînzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vânzare în librăria W. Krafft în Sibiu.

Ilustrații românești!

Cărți postale

cu

ilustrații românești

„...toate 'n tot
Frumoase cât eu nici nu pot
Mai frumoase s'-'mi socot —
Cu mintea mea,

in

peste 20 variante,

care de care

mai fermecătoare

Se află cu prețul de 10 bani per bucată

la

„Tipografia“,

societate pe acțiuni în Sibiu, str. Poplăcei nr. 18.

La cumpărări mai mari se dă rabat potrivit.

Tipuri admirabile.

Legea veterinară

atât de mult folositoare tuturor economilor și tuturor primăriile comunale — a eșit de sub tipar în a doua ediție îndreptată și îmbogățită. »Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiului« a îngrijit ca atât limba cât și forma cărții acesteia să fie cât se poate de potrivită, pentru ca poporul să poată pe deplin înțelege sfaturile și îndrumările ce 'i-se dau cu privire la: pasapoarte, tîrguri de vite, boale lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor sei cele mai de lipsă cunoștințe

despre

LEGEA VETERINARĂ

(Lecuirea vitelor)

și

BOALELE LIPICIOASE (CONTAGIOASE)

stînd cu dinșii la sfat în serile lungi de iarnă.

De

Tormay Béla.

Ediția II. revizută — 152 pagini mari.

Cartea costă 80 bani (cu porto postal 90 bani) și se poate

dela

Reuniunea română de agricultură
din comitatul Sibiului.